

rikare tillgång på vildt, än i öfriga delar af riket, och der dettas fångande utgör en af innevånarnes viktigare binäringar, så anser sig Utskottet böra hemställa, att den nu väckta motionen icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 Februari 1869.

Å Utskottets vägnar:  
*Gust. E. Widell.*

---

*N:o 14.*

Ank. till Riksd. Kansli d. 24 Febr. 1869, kl. 10 f. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 7, i anledning af Herr P. Olssons från Helsingborg motion, N:o 53, om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, rörande befrielse för Skånska och Danska färjemans-båtar, icke öfverstigande nio nyläster, samt andra Svenska och Danska båtar och fartyg, däckade eller odäckade, icke öfverstigande tolf nyläster, att, då de användas till sjöfart emellan Svenska och Danska orter vid Öresund, taga lots eller erlägga lotspenningar.*

Till stöd för sin framställning har motionären anført, att samfärdseln emellan de Svenska och Danska hamnarne vid Öresund vore, i sammanhang med det Svenska jernvägsnätets vidare utveckling, i stark tillväxt; att den sålunda uppkomna godstrafiken i Sundet till större delen bestriddes af mindre fartyg, dock öfverstigande tre nylästers dräktighet, hvilka i hög grad betungades af skyldigheten att erlägga lotspenningar, hvilka för hvarje tur till och ifrån utländsk hamn uppingo under sommarmånaderna till 7 R:dr 60 öre och under vintermånaderna till 9 R:dr 60 öre, under det att större fartyg om sextio à hundra läster icke betalade

mera än 20 R:dr 50 öre i dylik afgift; att de mindre fartygen, hvilka hvarken behöfde eller anlätade lotsarne, kunde göra en tur hvarje vecka emellan Köpenhamn och någon Skånsk hamn, medan större fartyg till hvarje resa använde flera månader; att genom Kongl. Maj:ts nådiga Kungörelse af den 11 April 1867 "fartyg och båtar, däckade under nio nylästers, och odäckade under tolf nylästers drägtighet, äro från fyr- och båk-afgift befriade"; samt slutligen, att den Svenska och Danska båtar, icke öfverstigande tre nyläster, lemnade frihet från att begagna lots, då de användas till sjöfart emellan Svenska och Danska orter vid Öresund, icke vore af någon betydighet, då de aldrig flesta af dessa båtar egde ett högre lästetal.

Genom Kongl. Förordningen den 9 Juli 1862 om lots- och fyr-inrättningen i riket, sådan den lyder genom Kongl. Kungörelsen den 11 April 1867, äro från skyldighet att begagna lots frikallade:

a) vid fart inrikes orter emellan, våra och Kronans såväl bevarade som obehvarade fartyg af mindre än åtta fots djupgående;

b) enskild person eller bolag tillhörigt Svenskt eller till kustfart här i riket berättigadt utländskt ångfartyg, som gör regelbundna resor endast emellan Svenska och Danska orter vid Öresund;

c) Skånska och Danska färjemansbåtar, icke öfverstigande tre nyläster;

d) andra Svenska och Danska båtar af samma lästetal, då de användas till sjöfart emellan Svenska och Danska orter vid Öresund;

e) fiskköpare i Stockholm tillhöriga fisksumpar af högst fem nylästers drägtighet, då dessa farkoster för öfverförandet af fisk användas i färd till eller från Finland eller Åland;» hvarjemte, enligt här ofvan åberopade lagrum, fartyg och båtar, däckade under nio nylästers och odäckade under tolf nylästers drägtighet, äro befriade från fyr- och båk-afgifts erläggande.

Den ytterligare lättnad, som, genom befrielse från lotspenningars erläggande, enligt motionärens förslag skulle tillkomma de Svenska och Danska båtar, däckade eller odäckade, men icke öfverstigande ett visst lästetal, hvilka i Öresund bidra att underhålla kommunikationen emellan de båda grannländerna, synes Utskottet både befogad och billig: befogad, emedan dessa fartygs besättningar, väl bevarade i nämnda farvatten, som de, vid resa emellan Svensk och Dansk hamn eller tvärtom, vanligast vid dagsljus behöfva navigera, aldrig anlita lotsarne om hjälp; och billig, enär denna frihet från lotstvang och dermed förenade utgifter redan blifvit tillerkänd de ångbåtar, vare sig Svenska eller utländska, hvilka göra regelbundna resor endast emellan Svenska och Danska orter vid Öresund. Men ej blott utur billighetens synpunkt, med afseende å några smärre redares intresse, utan med hänsyn till en ganska stor del af den Svenska producerande och indu-

striidkande allmänhetens, som öfver Öresund, antingen i någon Dansk lossningsort, eller öfver sådan till annan utländsk handelsplats söker marknad för sina alster, är motionen förtjent af uppmärksamhet. Att samfärdseln emellan Sverige och Danmark vid Sundet betydligt tilltagit i och med de Svenska jernvägarnes större utsträckning, lärer icke kunna bestridas. Vid detta förhållande bör, enligt Utskottets förmenande, ingen åtgärd förbises, som kan lända till denna handelsgemenskaps ytterligare främjande, och till vinnande af detta mål syftar äfven motionen i fråga.

Det återstår således att tillse i hvad mån en dylik frihet från lotspenningars erläggande kan öfva något inflytande på vid Sundet stationerade lotsars utkomst. Efter hvad inom Utskottet blifvit upplyst, lära meranämnde lotsar redan nu af ifrågavarande båtar och fartyg endast fordra  $\frac{1}{4}$ -delen af de lotspenningar, hvartill de enligt taxan äro berättigade. Den ifrågaställda förändringen skulle således föga inverka på lotsarnes extra inkomster, och om äfven densamma ävgabringande kunde anses böra medföra någon tillfällig förhöjning i lotsarnes af fyr- och båkumgälderna utgående fasta löner, borde denna förhöjning dock skäligen icke längre ifrågakomma, än tilldess vid tiden för förändringen i tienst varande lotsar antingen blifvit uppflyttade i högre lönegrad eller från lotsverket afgått.

Åberopande hvad Utskottet sålunda anført, får Utskottet vördsamt föreslå, det Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Svenska och Danska fartyg och båtar, däckade under nio nylästers och odäckade under tolf nylästers dräktighet, då de användas till sjöfart emellan Svenska och Danska orter vid Öresund, varda befriade från skyldighet att begagna lots eller erlägga lotspenningar, dock med förutsättning, att någon förhöjning derigenom icke allt framgent kommer att ega rum i de vid Öresund anställde lotsars ordinarie löneinkomster.

Stockholm den 23 Februari 1869.

Å Utskottets vägnar:

*Gust. E. Widell.*